

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/391/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215198
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6715215198.11

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyní I/ J. N., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. I. XXX/X, XXX XX V. (N. P. I.: Y. XX, XXX XX Y.) a II/ N. N., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. B. XXXX/XX, XXX XX I., proti žalovanému: Mestské lesy, s.r.o., IČO: 31 616 798, so sídlom Priemyselná 969/14, 963 01 Krupina, právne zastúpenému advokátom Mgr. Iankom Troiakom, advokátska kancelária so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 19.757,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni I/ sumu 1.888,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.888,30 Eur od 18.05.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni II/ sumu 1.888,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.888,30 Eur od 18.05.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaný m á n á r o k voči žalobkyniam I/ a II/ spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyne I/ a II/ sa žalobou zo dňa 02.11.2015, doručenou súdu dňa 02.11.2015 v spojení s jej doplneniami a opravami, a to posledným zo dňa 11.05.2017 podaným ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.05.2017 domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 19.757,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 19.757,30 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému až do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keď plnenie sumy 19.757,30 Eur žiadali spoločne a nerozdielne. Žalobu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi, každá v 1/3-tine pozemkov parc.č. EKN 9362, trvalé trávne porasty o výmere 1261 m², parc.č. EKN 9363/1, orná pôda o výmere 2124 m² v k.ú. Krupina, ktorých nehnuteľnosti sú zapísané na O. Č.. XXXX pre okres Krupina, obec Krupina a k.ú. Krupina (ďalej len „pozemky“). Tieto pozemky dlhodobo užíva žalovaný bez právneho dôvodu, keďže na týchto pozemkoch má postavený expedičný sklad dreva, ktorý využíva na podnikanie. Za užívanie týchto pozemkov žalovaný neplatí žiadne úhrady. Odmietajú platiť za užívanie týchto pozemkov s odôvodnením, že expedičný sklad dreva na pozemkoch má vybudovaný legálne a tiež z dôvodu, že ako užívateľ pozemkov vydržal právo bezodplatného ich užívania a teda nie je povinný za ich užívanie platiť žiadne úhrady. Pred podaním žaloby na súd sa snažili vysporiadať právne vzťahy vyplývajúce z ich spoluvlastníctva k predmetným pozemkom, avšak bezvýsledne. Preto podali voči žalovanému žalobu na súd o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žiadali vydať za užívanie pozemkov žalovaným bez právneho dôvodu v období od 23.05.2012 do 26.07.2015, keďže tohto dňa došlo k zmene vlastníctva k pozemkom. Pri výmere 3385 m², čo je výmera oboch pozemkov spolu a odplata 0,23 Eur za m²/mesiac, odplata predstavuje mesačne čiastku 778,55 Eur, ročná odplata čiastku 9.342,60 Eur za celé žalované obdobie je to čiastka 29.635,94 Eur, z čoho 2/3 za ich spoluvlastnícke

podielu táto odplata činí čiastku 19.757,30 Eur. Právnu kvalifikáciu nároku odôvodnili ustanovením § 451 Občianskeho zákonníka.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.08.2016, ktoré bolo doručené súdu dňa 30.08.2016 k žalobe uviedol, že ju žiada v celom rozsahu ako neopodstatnenú zamietnuť. Žalobu žiadal zamietnuť z dôvodu jeho nepresného označenia v žalobe, ktorý je v rozpore so zápisom v Obchodnom registri, ďalej namietal, že žaloba obsahuje viacero ďalších nepresností a nesprávností ako napríklad číslo LV, na ktorom sú pozemky evidované, tiež nie je zrejмый žalobný petit, keď žalobkyne žalobu označili ako „žalobu na splnenie záväzku“, v jej doplneniach tvrdia o nároku, že ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ale aj o nárok na náhradu škody, keď o splnenie záväzku v súdnej veci nemôže ísť, pretože medzi ním a žalobkyňami nevznikol žiaden záväzkový vzťah. Požadovaná odplata za údajne neoprávnené užívanie pozemkov je v žalobe vyčíslená bez akéhokoľvek vysvetlenia, výpočet nie je podložený a podľa jeho názoru ani akceptovateľný a obhájiteľný. Dotknuté pozemky od roku 1948 až dodnes neboli fakticky užívané ako poľnohospodárske pozemky. Ak by žalobkyne mali nejaký nárok na náhradu za užívanie pozemkov v ich vlastníctve, ich nárok by bol čiastočne premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, keď ak by bol základ nároku žalobkýň daný, bezdôvodné obohatenie by bolo možné súdom priznať najviac za obdobie dvoch rokov pred podaním žaloby resp. jej doplnenia, keď až v tomto upresňujú žalobkyne, že sa domáhajú voči nemu vydania bezdôvodného obohatenia. Potvrdil, že sporné pozemky dobromyseľne užíva od svojho vzniku, t.j. od roku 1994, a to bez toho, aby počas celej tejto doby niekomu platil akúkoľvek náhradu za ich užívanie keď nemal vedomosť, že by nejakú náhradu mal niekomu platiť. Od roku 1948 pozemky začali užívať Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica, resp. ich právny predchodca, keď týmito na týchto pozemkoch bol vybudovaný expedičný sklad dreva. Mesto Krupina požiadalo v roku 2003 Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica o vydanie lesných pozemkov vo vlastníctve a súvisiaceho príslušenstva s tým, že na ich obhospodarovanie si založilo spoločnosť Mestské lesy, s.r.o.. S odovzdaním lesných pozemkov Mestu Krupina došlo aj k odovzdaniu vybudovaných expedičných skladov, medzi ktorými bol aj sklad postavený na predmetných pozemkoch. Expedičný sklad, ako aj pozemky, na ktorých je tento vybudovaný bol tak užívaný Stredoslovenskými štátnymi lesmi ako aj ním nepretržite a aktívne po celý čas a to až dodnes. Žalobkyne a ani ich právny predchodca sa do roku 2014 voči tomuto užívaniu nijako neohradili a za užívanie týchto pozemkov ani žiadnu náhradu nepožadovali. Z uvedeného vyplýva, že užíval predmetné pozemky od roku 1994, t.j. od svojho vzniku v dobrej viere bezodplatne. Toto právo ich bezodplatného užívania tak vydržal. Pri argumentácii poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 9Co/78/2012 a uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS /120/2014, v ktorých konaniach boli uplatňované obdobné nároky a boli odmietnuté pre rozpor s dobrými mravmi. Tiež poukázal na to, že žalobkyne nemohli nadobudnúť pozemky do vlastníctva v roku 2012 vydržaním, keďže tieto pozemky nikdy neužívali a ani sa o ne nestarali. Titul ich nadobudnutia zhodnotil za sporný, čo môže vplývať na aktívnu legitímáciu žalobkýň v tejto veci. Domnieva sa, že predmetná žaloba okrem iného trpí aj nedostatkom aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaný vyjadrenie k žalobe podal v zmysle uznesenia sp.zn. 14C/391/2015-21 zo dňa 04.08.2016, ktorým súd vyzval žalovaného, aby sa k žalobe žalobkýň vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Táto výzva bola realizovaná podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) podľa ktorého spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

3. Žaloba žalobkýň bola podaná na súde síce dňa 02.11.2015, ale dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

4. Uznesením sp.zn. 14C/391/2015-41 zo dňa 06.10.2016 v spojení s uznesením sp.zn. 14C/391/2015-52 zo dňa 02.02.2017 súd vyzval žalobkyne I/ a II/ podľa § 167 ods. 3 CSP, aby sa vyjadrili v súdom určenej lehote k vyjadreniu žalovaného, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobkyne I/ a II/ na toto uznesenie súdu nereagovali žiadnym spôsobom.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložili v konaní strany sporu, dôkaz výsluchom strán sporu v konaní nebol navrhnutý, keď na základe týchto listinných dôkazov súd zistil tento skutkový a právny stav:

6. Podľa výpisu z O. Č.. XXXX pre okres Krupina, obec Krupina a k.ú. Krupina zo dňa 24.03.2015, ktorý bol vytvorený cez katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, žalobkyňa I/ je zapísaná ako podielová spoluvlastníčka v 1/3-tine a žalobkyňa II/ ako podielová vlastníčka 1/3-tine pozemkov parcelné číslo parc.č. EKN 9362, trvalé trávne porasty o výmere 1261 m², parc.č. EKN 9363/1, orná pôda o výmere 2124 m², keď ďalšou spoluvlastníčkou v 1/3-tine týchto pozemkov je zapísaná I. N., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. G. C. XXXX/XXX, V.. Ako titul nadobudnutia pozemkov je uvedený na predmetnom LV „vydržanie N217/2012 z 23.05.2012“.

7. Podľa výpisu z LV č. 6525 pre okres Krupina, obec Krupina a k.ú. Krupina zo dňa 21.09.2017, vytvoreného cez katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, výlučným vlastníkom v 1/1-ine predmetných pozemkov je už zapísaný N. N., P.. XX.XX.XXXX, Y. I. XXX/X, V. titulom „darovacia zmluva V713/15 z 26.07.2015“.

8. Podľa Notárskej zápisnice č. N217/2012, Nz18208/2012, NCRIs /2012 spísanej na Notárskom úrade JUDr. Márie Vavráčovej, so sídlom v Detve, Tajovského 1444/11, dňa 23.05.2012 žalobkyne I/ a II/, popri nich i M.. J. N., P.. XX.XX.XXXX, Y. C. XXXX/XXX, V. vyhlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi každý v 1/3-tine ako podielu z celku pozemkov v k.ú. Krupina zapísaných na O. Č.. XXXX J. X/X-M. P. P. G. N. N. J. X/X-M. P. P. D. N., parc.č. EKN 9362 o výmere 1261 m², trvalý trávnatý porast, parc.č. EKN 9363/1 o výmere 2124 m², orná pôda. Pri prehlásení uviedli, že pozemky nadobudli titulom neformálneho daru pred viac ako 22 rokmi pričom žalobkyňa II/ tu ďalej prehlásila, že po smrti svojho manžela G. N., ktorý bol synom nebohých podielových spoluvlastníkov, vstúpila do užívacích práv v roku 2010 k týmto pozemkom. Pozemky užívajú dobromyseľne a nerušene bez zásahu cudzích osôb pričom ich vlastnícke právo v obci k týmto pozemkom každý uznáva, čím sú podľa nich splnené podmienky vydržania vlastníckeho práva k týmto pozemkom podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Toto vyhlásenie bolo osvedčené v tejte notárskej zápisnici.

9. Žalobkyne I/ a II/ na preukázanie svojich tvrdení, že predmetné pozemky predstavovali rodičovský majetok, keďže žalovaný spochybňoval titul ich nadobudnutia predložili výpis z pozemno-knižnej vložky č. 1752 pre k.ú. Krupina, z ktorého vyplýva, že predmetné pozemky ešte ako pôvodné pozemno-knižné parc.č. PKN 9362, parc.č. PKN 9363/1 boli zapísané ako vlastníctvo G. N.Š. J. X/X-M. N. D. N. v 1/2-ici, keď títo nadobudli vlastníctvo podľa kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 12.02.1948 zapísanej do pozemkovej knihy dňa 17.02.1948 pod Č.d. 312. Tiež predložili kúpnopredajnú zmluvu zo dňa 12.02.1948 Č.d.312/48, ktorou pôvodní pozemno-knižní vlastníci nadobudli predmetné pozemky.

10. Žalobkyňa I/ a žalobkyňa II/ k veci doplnili, že vlastnícky titul k predmetným pozemkom titulom vydržania bol usporiadaný na žiadosť žalovaného. Žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca pracujúceho na správe majetku ich požiadal, aby si urýchlene usporiadali titul nadobudnutia k pozemkom. Riešili to formou vydržania osvedčeného v notárskej zápisnici. Ide o rodičovský majetok, ktorý patril G. N., U. V. J. Z. XXXX N. G. D. D. N., U. V. J. Z. XXXX. N. I. E. X. E. X. I., Ž. M., I.É., G. N., H. N. J. N., H.. G. N., H. N. J. N., H. H. S. P., E. G. N., H. G. I. Ž. M. N. E. J. N.U., H. G. I. I. N., ktorá v tomto konaní nevystupuje ako strana sporu, ale tiež bola v žalovanom období podielovou spoluvlastníčkou v 1/3-tine týchto pozemkov. V súčasnom období je vlastníkom pozemkov N. N., ktorý je synom žalobkyne I/ a ktorý nadobudol pozemky darom. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia a jej náhrady, požadujú 0,23 Eur/m²/mesačne. Je pravdou, že pozemky najskôr užívali štátne lesy. Nebolo to však od roku 1948, ale od roku 1958. Rodičia žalobkyne I/ vlastnili v Krupine malý hotelík a reštauráciu. Tieto im boli vyvlastnené. S užívaním predmetných pozemkov štátnymi lesmi títo nesúhlasili, ale v tom období bola taká doba, že keď štátne lesy prejavili záujem o užívanie týchto pozemkov, nevzpierali sa tomu. Boli to pracovití ľudia. Ohľadne týchto pozemkov ich žalovaný oslovil niekedy na jeseň v roku 2011. V tomto čase žil ešte brat žalobkyne I/ Vladimír. Oslovení boli v súvislosti so stavebným konaním, ktoré sa týkalo v susedstve iného pozemku, kde žalovaný chcel budovať odvodňovanie. Vtedy sa zúčastnili jednania v rámci stavebného konania. Táto stavba sa však nezrealizovala. Žalobkyňa I/ ďalej uviedla, že vedela o tom, že mestské lesy pozemky užívajú, ale vždy bola v tom, že sú vlastníctvom jej rodičov. Keď rodičia zomreli informovala sa ohľadne týchto pozemkov na katastri, v tom čase ale bola ešte

evidencia vedená v pozemkovej knihe, listy vlastníctva neboli založené. Dedičské konanie po rodičoch bolo ukončené až v roku 2014. So žalobkyňou II/ sa stali vlastníčkami pozemkov v máji 2012, teda ešte predtým než sa skončilo dedičské konanie po rodičoch žalobkyne I/. Vtedy požiadali žalovaného, aby si vzájomné vzťahy v súvislosti s užívaním pozemkov vysporiadali. K dohode nedošlo. S obranou žalovaného sa nestotožňujú. Nemôžu nieť žiadnu zodpovednosť za to, že ich právni predchodcovia si voči žalovanému v súvislosti s užívaním pozemkov neuplatňovali žiadnu náhradu. Popreli tvrdenia žalovaného o vydržaní užívacieho práva k pozemkom.

11. Žalobkyne I/ a II/ na preukázanie výšky požadovaného bezdôvodného obohatenia predložili nájomnú zmluvu č. 121012015 zo dňa 07.05.2015, ktorá bola uzatvorená medzi Mestom Krupina ako prenajímateľom N. D.. M. X. N. D. M.. V. X. ako nájomcami. Predmetom nájmu podľa nájomnej zmluvy bola časť pozemku parc.č. CKN 1450/1 o výmere 70,50 m², zastavané plochy a nádvorcia v k.ú. Krupina keď účelom nájmu bola výsadba živého oplotenia na pozemku. Najomné bolo dojednané vo výške 5.000,- Eur za celú dobu nájmu t.j. 5 rokov t.j. 200,- Eur/ročne v zmysle vynaložených nákladov nájomcu a potrebnej starostlivosti o vysadený plot. Ďalej predložili nájomnú zmluvu č. 11044/2016 zo dňa 01.04.2016, ktorá bola uzatvorená medzi mestom Krupina ako prenajímateľom N. U. Q. B. ako nájomcom. Predmetom nájmu bola časť pozemku parc.č. CKN 286/2 o výmere 5 m², ostatné plochy v k.ú. Krupina, keď táto časť pozemku sa nachádzala pred vstupom do predajne na Námestí SNP č. 8 v Krupine. Účelom nájmu bolo umiestnenie predmetov predaja pred predajňou. Najomné za prenajatú časť pozemku bolo stanovené keďže išlo o pozemok na podnikateľské účely v intraviláne vo výške 0,10 Eur/m²/deň. Ďalej predložili nájomnú zmluvu č. 2282/2017 zo dňa 15.03.2017 uzatvorenú medzi Mestom Krupina ako prenajímateľom a POLNOPRODUKT Krzysztof Florek ako nájomcom. Predmetom nájmu bola časť pozemku parc.č. CKN 286/2 o výmere 5 m², ostatné plochy, v k.ú. Krupina. Časť tohto pozemku sa nachádzala pred vstupom do predajne POLNOPRODUKT na Námestí SNP č. 114/7 v Krupine. Účelom nájmu bolo umiestnenie predmetov predaja pred predajňou. Najomné bolo stanovené za tento pozemok určený na podnikateľské účely v intraviláne vo výške 0,10 Eur/m²/deň.

12. Žalobkyne I/ a II/ tiež dokladali, že v súvislosti so žiadosťou žalovaného o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Rekonštrukcia manipulačno-expedičného skladu Krupina“, ktorá je umiestnená v k.ú. Krupina na pozemku parc.č. CKN 1186/1 v zlúčenom územnom a stavebnom konaní bolo začaté územné konanie spojené so stavebným konaním, a to Oznámením o začatí zlúčeného územného a stavebného konania a nariadenie ústneho konania číslo: SK9047/2012/20 zo dňa 03.10.2012, ktoré vydalo Mesto Krupina, stavebný úrad mesta, Svätotrojické námestie 5/5, 963 01 Krupina. Predmetné oznámenie sa však netýkalo expedičného skladu postaveného na pozemkoch, za ktoré žalobkyne I/ a II/ v konaní požadovali bezdôvodné obohatenie.

13. Žalobkyne I/ a II/ na preukázanie tvrdení, že pozemky boli v užívaní štátnych lesov od roku 1958 predložili list zo dňa 14.10.1961 a zo dňa 01.11.1961 ĽAHKÉ STAVEBNÉ HMOTY národný podnik, Bratislava, z ktorých listov vyplýva, že pôvodný pozemok parc.č. PKN 9362 v k.ú. Krupina zapísaný v pozemno-knižnej vložke č. 1752 bol v užívaní tohto národného podniku od roku 1959 s tým, že užívanie bolo len dočasného rázu a preto predmetný pozemok nebol vykúpený. Tento národný podnik týmito listami požiadal okrem iného Miestny národný výbor v Krupine o ustálenie ročného nájomného za tento pozemok za účelom uspokojenia jeho vlastníkov.

14. Žalovaný v konaní naďalej namietal vlastnícky titul žalobkýň I/ a II/ nadobudnutia predmetných pozemkov vydržaním formou neformálneho daru. Zotrvával na tom, že pozemky užíva od roku 1994, keď na pozemkoch je postavený expedičný sklad dreva. Na pozemkoch okrem expedičného skladu sa nachádza spevnená betónová plocha, čo je manipulačná plocha k expedičnému skladu. Nepoprel, že užíval pozemky v žalovanom období od 23.05.2012 do 26.07.2015. Tiež nepoprel tvrdenia žalobkýň I/ a II/, že za užívanie týchto pozemkov nehradil žiadne čiastky. Vzniesol námietku premlčania časti nároku žalobkýň I/ a II/ a to za obdobie od 23.05.2012 do 02.11.2013, teda späť dva roky od podania žaloby. V súvislosti so spornými pozemkami sa uskutočnilo so žalobkyňami I/ a II/ jedno stretnutie, kde tieto žiadali uhrádzať platby za užívanie týchto pozemkov. V danom priestore sa nachádzajú len predmetné pozemky, ďalšie pozemky v danom priestore v 1/2-ici vlastní Mesto Krupina. Odmieťa platiť za užívanie týchto pozemkov, pretože má za to, že vydržal užívacie právo k týmto pozemkom. Vydržal ho tým, že ich užíval viac ako 10 rokov v dobrej viere, že by za ne musel platiť. Rozporoval nájomné zmluvy, ktoré predložili žalobkyne I/ a II/ na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia. Predložil v konaní znalecký posudok č. 21/2016 vyhotovený znalcom Ing. Jozefom Eliasom, Internátna 63, Banská

Bystrica, ktorý je znalcom z odboru: stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností. Znalecký posudok je datovaný dňom 18.03.2016 a bol vypracovaný v konaní Okresného súdu Zvolen sp.zn. 8C/157/2014. Podľa neho z tohto znaleckého posudku vyplýva, že za obdobné pozemky v k.ú. Krupina v tomto znaleckom posudku znalec stanovil pri charaktere pozemkov zastavaná plocha a nádvorie výšku obvyklého nájmu 0,538 Eur/m²/rok. Ak by bol ustálený nárok žalobkýň I/ a II/ do základu, pri výške žiadal vychádzať z tohto znaleckého posudku, a to z ceny 0,538 Eur/m²/rok.

15. Po tejto obrane žalovaného žalobkyne I/ a II/ v konaní predložili na dôkaz znalecký posudok č. 105/2017 zo dňa 20.09.2017 vypracovaný znalcom Ing. Ľuboslavom Lehockým, Š. Višňovského 2505/5, Zvolen, ktorý je znalcom z odboru: stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností. Tento v znaleckom posudku ustálil pre účely tohto súdneho konania ročný nájom pozemkov, ktorých sa týka predmetné súdne konanie na 1,013 Eur/m²/rok.

16. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

17. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

18. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

19. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

24. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťa.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

27. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 512 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak má dlžník splniť dlh viacerým veriteľom a ak ide o deliteľné plnenie, môže každý veriteľ požadovať len svoj diel; ak inej dohody niet, je dlžník oprávnený plniť každému z veriteľov rovnaký diel.

30. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkýň I/ a II/ je voči žalovanému dôvodná, ale len v časti, a to žaloba žalobkyne I/ v časti o zaplatenie sumy 1.888,30 Eur s príslušenstvom a žaloba žalobkyne II/ o zaplatenie sumy 1.888,30 Eur s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkýň I/ a II/ voči žalovanému ako nedôvodnú zamietol.

31. Žalobkyne I/ a II/ v konaní uplatnili voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vyčíslili na čiastku 19.757,30 Eur z dôvodu, že žalovaný v období od 23.05.2012 do 26.07.2015 užíval pozemky špecifikované v žalobe, ktorých v danom období, za ktoré požadovali vydať bezdôvodné obohatenie, boli spoluvlastníkmi každá v 1/3-tine. Z obsahu ich žaloby jednoznačne vyplýva, že žalovaný v danom období užíval pozemky, ktorých boli spoluvlastníkmi bez právneho dôvodu. V žalobe nad rámec povinnosti stanovenej zákonom uviedli i právnu kvalifikáciu svojho nároku, keď požadovali od žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Popísali tiež skutkové dôvody, od ktorých odvodzovali svoj nárok, špecifikovali konkrétne pozemky, za ktoré nárok uplatnili, uviedli výšku bezdôvodného obohatenia s konkrétnym výpočtom a označili žalovaného identifikačným číslom. Žalobu podali ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku na súde dňa 02.11.2015. Už v čase podania žaloby na súde táto spĺňala všetky formálne náležitosti v zmysle § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Nič na tomto závere súdu nemení skutočnosť, že žalobkyne označili formálne žalobu ako „žalobu na splnenie záväzku“ a ani skutočnosť, že jedenkrát v texte žaloby uviedli, že požadujú vydať „rozsudok o náhrade škody“. Pokiaľ žalovaný namietal tieto nedostatky žaloby, jeho námietky neboli dôvodné. Rovnako neboli dôvodné ani jeho námietky, že by žaloba z formálneho hľadiska nemala obstáť z dôvodu, že žalobkyne v žalobe uviedli nesprávne číslo LV na ktorom sú pozemky zaevidované v katastri nehnuteľností, keď ho uviedli ako „LV č. 6252“ namiesto LV č. 6525. Nepochybne v žalobe išlo o chybu v písaní, keďže žalobkyne k žalobe pripojili listinný dôkaz, O. Č.. XXXX k.ú. Krupina, ktorý bol žalovanému ako príloha žaloby doručený a z ktorého žalovaný mohol nepochybne zistiť za ktoré pozemky žalobkyne žiadajú vydať bezdôvodné obohatenie. Vytknutie týchto formálnych väd žalovaným preto nebolo dôvodom na odstraňovanie väd žaloby a to ani v zmysle § 43 ods. 1 OSP, a ani v zmysle § 129 ods. 1 CSP, ktorý procesný predpis je nutné aplikovať s účinnosťou od 01.07.2016 aj v predmetnej veci. Uvedené platí i vo vzťahu k ďalšej námietke žalovaného, že žalobkyne ho v žalobe označili v nesúlade so zápisom v Obchodnom registri. Podľa § 79 ods. 1 OSP, ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Podľa § 133 ods. 2 CSP, právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaný bol označený žalobkýňami obchodným menom Mestské lesy, s.r.o., identifikačným číslom 31616798 a sídlom Priemyselná 969/14, 963 01 Krupina. Žalovaný je nositeľom tohto obchodného mena, tohto identifikačného čísla a sídlo má na adrese uvedenej v žalobe. Žalobkyne tak žalovaného označili v súlade s § 79 ods. 1 OSP, a napokon i v súlade s § 133 ods. 2 CSP. Žalovaný ako subjekt bol označený nezameniteľným spôsobom, keď nič na tomto závere súdu nemení skutočnosť, že žalobkyne za obchodným menom žalovaného Mestské lesy, s.r.o. navyše uviedli „Krupina“. V zmysle § 19 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Z ustanovenia § 61 CSP vyplýva, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Nakoľko žalobkyne v žalobe, ktorú podali na súde označili žalovaného nezameniteľným spôsobom, predovšetkým identifikačným číslom a nakoľko žalovaný tak podľa § 19 OSP, ako aj § 61 CSP má procesnú subjektivitu, keďže ako právnická osoba zapísaná s týmto identifikačným číslom v Obchodnom registri má spôsobilosť na práva a povinnosti, nebolo dôvodné tento nedôvodne žalovaným vytýkaný formálny nedostatok žaloby odstraňovať procesným postupom podľa § 43 ods. 1 OSP, a po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku, ani procesným postupom podľa § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP. K tejto námietke žalovaného súd dodáva, že ak označí žalobca za účastníka konania resp. za stranu sporu niekoho, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, byť stranou sporu, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a súd je potom povinný k tomuto nedostatku kedykoľvek za konania prihliadnúť a pôvodne podľa § 103, § 104 ods. 1 OSP konanie zastaviť, prípadne podľa § 62 CSP konanie zastaviť. Ako súd už dôvodí v posudzovanej veci sa však o takýto prípad

nejedná, žalovaný bol v konaní označený obchodným menom, právnou formou, identifikačným číslom a sídlom, teda nezameniteľným spôsobom, preto v uvedenej veci nebol dôvodný procesný postup v zmysle vyššie citovaných zákonných procesných ustanovení. Navyše žalobkyne v ďalších podaniach odstránili formálnu chybu v označení žalovaného a žalovaného v ďalších podaniach označovali formálne presne s údajmi zapísanými v Obchodnom registri.

32. Žalovaný ďalej voči žalobe namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyň na podanie žaloby, keďže spochybňoval ich vlastnícky nadobúdaci titul k predmetným pozemkom. Z vykonaného dokazovania výpisom z O. Č.. XXXX pre k.ú. Krupina zo dňa 24.03.2015 vyplynulo, že žalobkyne boli v katastri nehnuteľností zapísané ako podielové spoluvlastníčky každá v 1/3-tine k predmetným pozemkom titulom „vydržanie N217/2012 z 23.05.2012“. Žalovaný spochybnil tento titul nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k pozemkom žalobkyňami. Žalobkyne k výpisu z O. Č.. XXXX k.ú. Krupina predložili nadobúdaci titul, osvedčenie vyhlásenia o vydržaní spoluvlastníckeho práva k týmto pozemkom, ktoré bolo spísané formou notárskej zápisnice dňa 23.05.2012 JUDr. Máriou Vavráčovou, notárkou so sídlom v Detve, č. N217/2012, Nz18208/2012, NCRIs /2012. Spoluvlastníctvo mali nadobudnúť titulom neformálneho daru pred viac ako 22 rokmi od rodičov žalobkyne M. G. N. N. D. N., ktorí medzičasom zomreli a ktorí boli pôvodnými vlastníkami každý v 1/2-ici predmetných pozemkov, ktorú skutočnosť žalobkyne dokladali kúpnu zmluvou zo dňa 12.02.1948 Č.d. 312/48, ktorá pod týmto Č.d. bola zapísaná i do pozemkovej knihy k.ú. Krupina, pozemno-knižnej vložky č. 1752, o čom svedčí zápis v tejto pozemno-knižnej vložke pod B12, kde je spoluvlastníctvo zapísané pre G. N.U. J. X/X-M. N. D. N. v 1/2-ici. Žalobkyňa II/ pri osvedčení vyhlásila, že vstúpila do užívacích práv ako právna nástupkyňa po zomrelom manželovi G. N., synovi nebohých pôvodných podielových spoluvlastníkov. Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona (zákon č. 162/1995 Z.z., o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov), údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra (tzv. materiálna publicita katastra) vyjadrená v § 70 Katastrálneho zákona nie je absolútna. Ide o vyvrátenú právnú domnienku, čo zákonodarca zvýraznil priamo v zákone slovným spojením „ak sa nepreukáže opak“. Údaje katastra sa stávajú hodnoverné a záväzné momentom ich „zverejnenia“, momentom ich vpísania do LV. Opak sa predovšetkým preukazuje prostredníctvom inej verejnej listiny. Žalovaný v konaní žiadnymi dôkazmi nevyvrátil údaje na žalobkyňami doloženom LV, najmä nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by vyvrátili hodnovernosť týchto údajov, najmä nepredložil žiadnu inú verejnú listinu spochybňujúcu zápis v katastri nehnuteľností P. O. Č.. XXXX k.ú. Krupina zo dňa 24.03.2015. Napokon súd k jeho námietke uvádza, že žalobkyne sú právnymi nástupkyňami pôvodných pozemno-knižných vlastníkov predmetných pozemkov, G.P. N. N. D. N., ktorí pozemky kúpili na základe kúpnopredajnej zmluvy dňa 12.02.1948 riadne zapísanej napriek nepovinnému zápisu do pozemkovej knihy, v pozemkovej knihe. Žalobkyňa I/ je dcérou pôvodných pozemno-knižných vlastníkov a žalobkyňa II/ manželkou a teda právnou nástupkyňou po už zomrelom synovi pôvodných pozemno-knižných vlastníkov. Tieto skutočnosti vyplývajú z obsahu notárskej zápisnice, zo skutkových zistení v konaní, ktoré žalovaným v konaní neboli namietané. Aj keby vydržací titul neobstál, žalobkyne nepochybne sú spoluvlastníčkami resp. boli spoluvlastníčkami v posudzovanom období predmetných pozemkov titulom dedenia v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Vydanie dedičského rozhodnutia len deklaruje tento stav, a vo vzťahu k nadobudnutiu dedičstva smrťou poručiteľa má len deklaratórny význam. Žalobkyne I/ a II/ v konaní preukázali, že v žalovanom období boli spoluvlastníčkami pozemkov, každá v 1/3-tine, a preto neobstojí námietka žalovaného o nedostatku ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby.

33. V konaní ďalej bolo zásadného významu súdom vyriešiť, či žalovaný sa na úkor žalobkyň bezdôvodne obohatil tým, že užíval pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobkyň, každej v 1/3-tine v rozhodnom období od 23.05.2012 do 26.07.2015.

34. Ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie tým, že zákon v tomto ustanovení uvádza 4 formy bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. O plnenie bez právneho dôvodu ide vtedy, ak právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval. K bezdôvodnému obohateniu z tohto právneho dôvodu dochádza na úkor vlastníka aj v prípade užívania jeho nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Neoprávnený užívateľ takto získava majetkový prospech zodpovedajúci čiastke obvykle vynakladanej v danom mieste a čase na užívanie

takejto veci resp. nehnuteľnosti napríklad formou nájmu. Dôkazné bremeno na preukázanie, že niekto iný ako vlastník pozemku získal obohatenie v súvislosti s užívaním takéhoto pozemku je na vlastníkovi pozemku, v súdnej veci na žalobkyniach.

35. V konaní bolo nesporne zistené, že pozemky sú dlhodobo užívané žalovaným. Žalovaný túto skutočnosť sám v konaní potvrdil. Užíva ich od svojho vzniku t.j. od roku 1994. Užíval ich v žalovanom období a užíva ich doposiaľ. Na pozemkoch sa nachádza expedičný sklad dreva a manipulačná plocha k nemu. Žalovaný využíva expedičný sklad dreva a pozemky aktívne po celý čas od svojho vzniku na podnikateľské účely. Tieto nie sú využívané ako poľnohospodárske pozemky napriek ich charakteru evidovaného v katastri nehnuteľností ako trvalé trávnaté porasty a orná pôda. Sú využívané ako zastavané plochy a nádvorja. Expedičný sklad dreva ako stavba nie je v katastri nehnuteľností zapísaná k evidencii. Žalovaný v konaní tvrdil, že expedičný sklad dreva a pozemky užíva od roku 1994. Stavebníkom expedičného skladu mali byť Stredoslovenské štátne lesy, štátny podnik, Banská Bystrica, ktorý tento expedičný sklad (okrem iného) vydal Mestu Krupina na žiadosť mesta za účelom obhospodarovania lesných pozemkov vo vlastníctve mesta, ktoré za týmto účelom založilo spoločnosť žalovaného.

36. Obrana žalovaného, že „právo bezodplatného užívania pozemkov vydržal“ nie je však v konaní dôvodná.

37. Zákonnou procesnou povinnosťou žalovaného v konaní bolo svoje skutkové tvrdenia preukázať dôkazmi. V zmysle § 185 ods. 2 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Žalovaný v konaní na svoje tvrdenia nepredložil a ani neoznačil dôkazy na vykonanie, z ktorých by vyplynulo, kto je vlastníkom expedičného skladu dreva, kedy bol tento postavený, kto je jeho stavebníkom, či ide o stavbu povolenú, teda či na stavbu bolo vydané stavebné povolenie alebo nepovolenú, bez stavebného povolenia, teda tzv. „čiernu stavbu“ postavenú v rozpore s príslušnými administratívnymi predpismi, tiež nepredložil dôkazy na základe akých právnych skutočností expedičný sklad od roku 1994 užíva.

38. Od nepovolenej, resp. aj povolenej stavby, keď v konaní žalovaný nepredložil dôkazy, či expedičný sklad dreva je stavbou povolenou, alebo nepovolenou, treba odlišovať stavbu neoprávnenú, pri ktorej chýba občiansko-právny titul na jej zriadenie. Za neoprávnenú stavbu treba považovať stavbu postavenú na cudzom pozemku bez toho, aby stavebník mal právo stavbu tam zriadiť (§ 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právnym dôvodom oprávnenia stavebníka postaviť stavbu na cudzom pozemku vo vlastníctve stavebníka môže byť aj súhlas vlastníka pozemku s takouto stavbou. Oprávnenosť stavby pritom treba posudzovať podľa právnej úpravy, ktorá platila v dobe vzniku stavby, zatiaľ čo vyporiadanie medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku prebieha podľa platnej právnej úpravy v dobe rozhodnutia súdu o neoprávnenej stavbe. To platí aj pre stavby zriadené socialistickými organizáciami pred 01.01.1992, keď zrejme v danom prípade ide o takúto stavbu. Nepochybná dobromyseľnosť stavebníka môže mať za následok okrem iného i začatie plynutia vydržacej doby pre vznik vecného bremena výkonom práva (vydržaním) za podmienok ustanovených v § 134 v spojení s § 151 n a § 151 o Občianskeho zákonníka. Uvedené je riešené ako právna otázka v rozhodnutiach, na ktoré poukazoval žalovaný, ktorými sú rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 9Co/78/2012 zo dňa 12.11.2013 a uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 120/2014 zo dňa 05.02.2014. Tieto rozhodnutia sú však na daný prípad neaplikovateľné, pretože vychádzajú z iných skutkových okolností spočívajúcich predovšetkým v tom, že v týchto konaniach bol preukázaný súhlas vlastníkov pozemku so stavbou stavebníka. V súdnom prípade sú však odlišné skutkové okolnosti. Žalovaný nie je stavebníkom, v konaní nepreukázal, že je vlastníkom stavby, ani právny dôvod jej užívania a ani súhlas vlastníka s touto stavbou na pozemkoch a ani súhlas vlastníkov pozemkov s bezplatným užívaním pozemkov stavebníkom na dobu neurčitú. Nepreukázal tak dobromyseľné užívanie pozemkov, ktoré by malo za následok vydržanie práva vecného bremena bezodplatne pozemky užívať. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pozemky neboli užívané v minulosti bezplatne ako to vyplynulo z listov zo dňa 14.10.1961 a zo dňa 01.11.1961 LAHKÝCH STAVEBNÝCH HMÔT, národný podnik Bratislava, ktoré sa týkali nájomného za pozemky pre pôvodných vlastníkov, právnych predchodcov žalobkyň G. N. N. D. N..

39. V zmysle § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

40. Nakoľko žalovaný nepreukázal, že ide o stavbu, na ktorú mal stavebník právo, nemôže sa úspešne dovolávať ochrany podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda že by žalobkyne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovali v konaní v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobkyne uplatnili právo, ktoré im ako vlastníkom v zmysle zákona patrí. Za danej skutkovej situácie, keďže žalovaný užíval pozemky v rozhodnom období, nejde u žalobkýň o zneužitie výkonu práva, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pričom im patrí toto právo v takom rozsahu ako patrilo ich právny predchodcom. Žalovaný, ktorý pozemky užíval sa tak na úkor žalobkýň bezdôvodne obohatil, keďže prijal majetkový prospech na ich úkor bez právneho dôvodu a preto musí podľa zásad o bezdôvodnom obohatení uvedených v § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka toto bezdôvodné obohatenie vydať.

41. Výšku bezdôvodného obohatenia súd ustálil v zmysle znaleckého posudku č. 105/2017 znalca Ing. Ľuboslava Lehockého zo dňa 20.09.2017, ktorý žalobkyne predložili na dôkaz, a ktorý žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Tento znalecký posudok vzal súd do úvahy pri ustálení výšky nároku žalobkýň, keď ani nájomné zmluvy predložené žalobkyňami, ani znalecký posudok predložený žalovaným neboli spôsobilé listiny hodnoverne preukázať výšku odplaty za užívanie pozemkov žalovaným. Nájomné zmluvy sa týkali pozemkov úplne iného charakteru a znalecký posudok č. 31/2016 zo dňa 18.03.2016 vypracovaný znalcom Ing. Jozefom Eliasom v konaní 8C/157/2014 Okresného súdu Zvolen sa týkal úplne iných pozemkov. Zo znaleckého posudku č. 105/2017 bola súdom zistená obvyklá odplata (nájomné) za predmetné pozemky 1,013 Eur/m²/rok. Pri výmere 3385 m² ročná odplata činí 3.429,01 Eur po zaokrúhlení 3.430,- Eur.

42. Žalovaný v konaní vzniesol i námietku premlčania časti nároku žalobkýň na vydanie bezdôvodného obohatenia.

43. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je v § 107 Občianskeho zákonníka ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v odseku 1) a objektívna (v odseku 2). Začiatok ich plynutia je stanovený odlišne a odlišný a od seba nezávislý je aj ďalší priebeh ich plynutia, ako i ich skončenie. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, ktorá je v tomto prípade trojročná, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, keď je upravená v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia sa právo premlčí, ak sa nevykoná v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 Občianskeho zákonníka). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno právo priznať.

44. Žalobkyne uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 23.05.2012 do 27.06.2015. Žalobu podali na súde dňa 02.11.2015. Za obdobie od 23.05.2012 do 01.11.2012 je právo žalobkýň na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, ktorá im márne uplynula dňa 01.11.2015, keď právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za toto obdobie uplatnili na súde až 02.11.2015, teda po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj za obdobie od 02.11.2012 do 01.11.2013 je právo žalobkýň na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá im márne uplynula dňa 01.11.2015, keď právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za toto obdobie uplatnili na súde až dňa 02.11.2015, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyne už v mesiaci máj 2012, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, keď požiadali už v tomto období žalovaného o vyporiadanie vzájomných vzťahov ohľadne užívania ich pozemkov, vedeli preukázateľne, že je to žalovaný, na ktorého sa s touto požiadavkou obrátili, ktorý sa na ich úkor bezdôvodne obohacuje a v mesiaci november 2013 mohli už ustáliť výšku bezdôvodného obohatenia za obdobie od 02.11.2012 do 01.11.2013. Za toto obdobie podali žalobu na súde dňa 02.11.2015, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá im márne uplynula dňa 01.11.2013.

45. Žalovaný sa tak úspešne dovolal námietkou premlčania práva žalobkýň na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 23.05.2012 do 01.11.2013, keď za uvedené obdobie potom právo nebolo možné žalobkyňam priznať.

46. Žalobkyne tak uplatnili právo na vydanie bezdôvodného obohatenia včas len za obdobie od 02.11.2013 do 27.06.2015, čo predstavuje 603 dní. Za 603 dní odplata potom predstavuje sumu 5.665,- Eur, keď 1/3-tina z tejto sumy pre každú zo žalobkýň predstavuje čiastku 1.888,33 Eur, a to podľa výšky spoluvlastníckeho podielu ($1,03 \text{ Eur} \times 3385 \text{ m}^2 = 3.429,005 \text{ Eur} \div 365 \text{ dní} = 9,3945342 \text{ deň} \times 603 \text{ dní}$). V prevyšujúcej časti potom súd nárok žalobkýň zamietol, keď plnenie žalobkyniam v zmysle § 512 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd priznal ako deliteľné plnenie vzhľadom na to, že žalobkyne v rozhodnom období boli podielovými spoluvlastníčkami každá v 1/3-tine predmetných pozemkov, a preto každá má nárok na výplatu vo výške zodpovedajúcej svojmu spoluvlastníckemu podielu a nie na plnenie spoločne a nerozdielne.

47. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

50. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Žalobkyne v konaní žiadali priznať aj úroky z omeškania, žalovaný je preukázateľne v omeškaní s vydaním bezdôvodného obohatenia žalobkyniam, keďže žalobkyne žalovaného pred podaním žaloby na súd vyzvali na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 07.05.2015, na ktorý reagoval žalovaný mailom zo dňa 03.06.2015, s tým, že odmietol vydať bezdôvodné obohatenie. Pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zákon neupravuje osobitne čas splnenia. Preto v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje výzva na plnenie. Žalobkyne túto dokladali, avšak úroky z omeškania podľa opravenej žaloby žiadali priznať odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému až do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 17.05.2016, preto odo dňa 18.05.2016, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby súd priznal žalobkyniam nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej čiastky až do zaplatenia. Tieto prisúdil vo výške 5 % ročne, a to v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď výška úrokov z omeškania ku dňu 18.05.2016 bola 5 % ročne, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k tomuto dňu bola 0 %, zvýšená o 5 %-ných bodov bola 5 %. V prevyšujúcej časti nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pokiaľ ide len o výšku súd zamietol. Žalobkyne žiadali úroky z omeškania prisúdiť vo výške 5,05 % ročne, teda v časti 0,05 % ročne úrokov z omeškania súd žalobu žalobkýň zamietol.

52. Pokiaľ ide o výšku istiny, súd žalobu žalobkýň zamietol v časti o zaplatenie sumy 15.980,64 Eur.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak má strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V súdnej veci žalovaný mal väčší úspech ako žalobkyne, preto súd rozhodoval o nároku žalovaného na trovy konania voči žalobkyniam pomerom úspechu a neúspechu vo veci, ktorý predstavuje 62 % ($3.776,66 \div 19.757,30 = 0,19$ t.j. 19 %, $15.980,64 \div 19.757,30 = 0,81$ t.j. 81 %, $81 \% - 19 \% = 62 \%$). Žalovaný má nárok voči žalobkyniam na náhradu trov konania v rozsahu 62 % spoločne a nerozdielne.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).